

2. Pobjijana presuda protivna je članku 72. stavku 3. Uredbe 2017/1001 jer je Opći sud sam proveo meritorno materijalno ispitivanje članka 7. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 4. Uredbe 207/2009. Taj sud nije nadležan *ratione materiae* za takvo ispitivanje s obzirom na to da žalbeno vijeće nije donijelo nikakvu odluku o primjenjivosti članka 7. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 4. Uredbe 207/2009 čija bi se osnovanost, na temelju njezina sadržaja, mogla provjeriti. Na taj način, meritorno ispitivanje koje je proveo Opći sud predstavlja nezakonitu izmjenu sporne odluke. Taj je sud u stvarnosti izvršavao izvornu nadležnost žalbenog vijeća (članak 165. stavak 1., članak 66. stavak 1., članak 70. stavak 1. Uredbe 2017/1001) čime je na nezakonit način tom tijelu konačno oduzeo tu nadležnost.
3. „Povreda dosega članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe 207/2009”, koju je Opći sud ispitivao po službenoj dužnosti, suprotno tužbenim razlozima koje je tužitelj istaknuo u prvostupanjskom postupku, predstavlja nedopušteno zaobilaženje pravila o nadležnosti koje je zakonodavac Unije postavio u članku 72. Uredbe 2017/1001. To je rezultiralo nezakonitošću pobjijane odluke u cjelini s obzirom na to da ona u cijelosti počiva na toj pravnoj povredi.
4. Povreda članka 72. stavka 3. Uredbe 2017/1001 počinjena u pobjijanoj odluci nužno dovodi do daljnjih pravnih povreda na štetu žalitelja, osobito do (i) konačnog oduzimanja izvorne (članak 165. stavak 1., članak 66. stavak 1., članak 70. stavak 1. Uredbe 2017/1001) i posebne (prva mogućnost iz članka 71. stavka 1. druge rečenice Uredbe 2017/1001) nadležnosti žalbenog vijeća za ispitivanje žalbe i odlučivanje o njoj i do (ii) povrede neovisnosti članova tog vijeća u izvršavanju te nadležnosti (članak 166. stavak 7. Uredbe 2017/1001). Nadalje, tim se povredama nezakonito ograničava višestupanjska i posebna pravna zaštita tužitelja u prvostupanjskom postupku, koju je zakonodavac Unije predvidio u pogledu odluka EUIPO-ovog ispitivača i žalbenog vijeća (članak 66. stavak 1., članak 165. stavak 1. i uvodna izjava 30. Uredbe 2017/1001; članak 72. Uredbe 2017/1001).
5. Žalba otvara „važno pitanje za jedinstvo, dosljednost ili razvoj prava Unije” u smislu članka 58.a stavka 3. Statuta Suda s obzirom na to da pobjijana presuda prijeti stvaranju pravne nesigurnosti u vezi s pitanjem koje je od osobite strukturne važnosti za poseban sustav i „logiku institucionalnog ustrojstva”, koje je predvidio zakonodavac Unije kako bi osigurao sveobuhvatnu, primjerenu, djelotvornu i višestupanjsku pravnu zaštitu u pogledu EUIPO-ovih odluka. Zbog svoje horizontalne i ustavne prirode to je pitanje važno za sudski nadzor svih odluka EUIPO-ovih žalbenih vijeća u području žigova i dizajna. Ono se također tiče pravne zaštite u pogledu odluka svih Unijinih agencija, za koje je zakonodavac Unije kao „poseban uvjet” u smislu članka 263. stavka 5. UFEU-a predvidio obveznu provedbu posebnog i sveobuhvatnog prethodnog nadzora neovisnog žalbenog vijeća.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije (SL 2017., L 154, str. 1.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (kodificirana verzija) (SL 2009., L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. travnja 2023. uputio Cour de cassation (Francuska) – Mutuelle assurance des travailleurs mutualistes (Matmut)/TN i dr.

(Predmet C-236/23, Matmut)

(2023/C 296/17)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Mutuelle assurance des travailleurs mutualistes (Matmut)

Tuženik: TN, Société MAAF assurances, Fonds de garantie des assurances obligatoires de dommages (FGAO), PQ

Prethodno pitanje

Treba li članke 3. i 13. Direktive 2009/103 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. ⁽¹⁾ tumačiti na način da im se protivi to da se ništavost ugovora o osiguranju od građanskopravne odgovornosti u pogledu motornih vozila proglašuje primjenjivom na putnika žrtvu kada je on ujedno i ugovaratelj osiguranja koji je dao namjernu lažnu izjavu u trenutku sklapanja ugovora, zbog čega je došlo do te ništavosti?

⁽¹⁾ Direktiva 2009/103/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti (SL 2009, L 263, str. 11.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 7., str. 114.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. travnja 2023. uputio Landgericht Duisburg (Njemačka) – OB/Mercedes-Benz Group AG

(Predmet C-251/23, Mercedes-Benz Group)

(2023/C 296/18)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Duisburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: OB

Tuženik: Mercedes-Benz Group AG

Prethodna pitanja:

1. Je li u skladu sa zakonodavstvom Unije osobni automobil s dizelskim motorom na koji se primjenjuje norma za emisije Euro 5 neovisno o tome je li u njegovu upravljačku jedinicu ugrađen sklop koji se po definiciji može smatrati poremećajnim uređajem u smislu članka 3. točke 10. Uredbe (EZ) br. 715/2007 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2007. ako je zbog njegove konstrukcije i sustava za kontrolu ugrađenih funkcija od samog početka jasno da nakon zagrijavanja motora u mješavini onečišćujućih tvari ispušta više od 180 mg dušikovih oksida po kilometru čak i u slučaju kad se u tom stanju ispituje u skladu s Novim europskim ciklusom vožnje (NEDC)?
2. Može li dio u vozilu koji je konstruiran da ustanovljava temperaturu, brzinu vozila, brzinu vrtnje motora (RPM), stupanj prijenosa u mjenjaču, podtlak u cjevovodu ili bilo koji drugi parametar za potrebe modulacije parametara procesa izgaranja u motoru ovisno o rezultatu tog ispitivanja smanjiti učinkovitost sustava za kontrolu emisije u smislu članka 3. točke 10. Uredbe br. 715/2007 i stoga predstavljati poremećajni uređaj u smislu članka 3. točke 10. Uredbe br. 715/2007, čak i ako se modulacijom parametara procesa izgaranja koju je uzrokovao taj dio na temelju rezultata ispitivanja s jedne strane povećavaju emisije određene štetne tvari, primjerice dušikovih oksida, ali se s druge strane istodobno smanjuju emisije jedne druge štetne tvari ili više njih, primjerice čestica, ugljikovodika, ugljikova monoksida i/ili ugljikova dioksida?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje: pod kojim je uvjetima u tom slučaju taj dio poremećajni uređaj u smislu članka 3. točke 10. Uredbe br. 715/2007?